27/07/2023

Η θυσιαστική αυταπάρνηση του Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού και η θεραπεία του από τον Άγιο Παντελεήμονα

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Την περίοδο εκείνη υπέφερε [ο Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός] πάλι έντονα από το στομάχι του. Το μοναδικό φαγητό του ήταν τα ζυμαρικά. Δεν συγχωρούσε στον εαυτό του να χρησιμοποιήσει λάδι εξαιτίας της ασθένειάς του, όταν το τυπικό προέβλεπε αλάδωτο. Έτρωγε ζυμαρικά αλάδωτα ή λαδερά.

- **Γράφει ο Αρχιμανδρίτης Εφραίμ Βατοπαιδινός**

Παρ' όλη την κακή κατάσταση της υγείας του, χωρίς πλέον να είναι υποχρεωμένος να συμμετέχει στις διάφορες κοινές υποχρεώσεις (παγκοινιές) [ομαδική εργασία] της Σκήτης, πήγαινε με προθυμία να βοηθήσει. Αν και το τυπικό προέβλεπε ότι οι πατέρες στα ξεροκάλυβα της Σκήτης πέρα από τον Πύργο, επειδή τότε δεν συμπεριλαμβάνονταν αυτά στις **καλύβες της Σκήτης**, άλλα είχαν απ' ευθείας εξάρτηση από την κυρίαρχη Μονή, δεν υπεχρεούντο να συμμετέχουν στις κοινές υποχρεώσεις, όπως οι άλλοι πατέρες.

Για την μεγάλη αυταπάρνηση του διηγήθηκε με θαυμασμό ο μακαριστός Γέροντας Κωνσταντίνος της καλύβης του Αγίου Χαραλάμπους.

Είχε πάει ο Γέροντας κατά την συνήθειά του σε μια παγκοινιά στο βουνό, για να

καθαρίσουν τις πηγές από όπου υδρευόταν η Σκήτη. Κάθε χρόνο μετά από κακοκαιρία συνήθως έπεφταν χώματα από κατολισθήσεις, κλαδιά, φύλλα κ.λ.π. και έπρεπε να καθαριστούν.

Αυτό προέβλεπε πολύωρο φτυάρισμα και άλλες κοπιώδεις εργασίες. Όπως γινόταν σε τέτοιες περιπτώσεις, οι πατέρες έπαιρναν μαζί τους κάποιο φαγητό και λίγο κρασί για τον ιδιαίτερο κόπο τους.

Την ώρα του γεύματος ο **Γέροντας** ζήτησε συγγνώμη που για λόγους υγείας δεν θα μπορούσε να φάει το δικό τους φαγητό και να πιει μαζί τους λίγο κρασί και έβγαλε το δικό του γεύμα που ήταν ζυμαρικά.

Τότε ο **π. Κωνσταντίνος** έκλαψε από συγκίνηση μπροστά στο θυσιαστικό του πνεύμα και του είπε: «Γέροντα, αν ήταν άλλος στην κατάσταση της υγείας της δικής σου, και μάλιστα ζώντας στα ξεροκάλυβα τα όποια δεν έχουν υποχρέωση στα κοινά, ούτε καν θα κατέβαινε να διαπιστώσει την αιτία που χτύπησε η καμπάνα και καλούσε τους πατέρες στην παγκοινιά, όχι να έλθει μαζί μας, κάνοντας τόσο κόπο και με κίνδυνο να σου ανοίξει και το στομάχι»!

Έκανε διαρκώς υπομονή με το στομάχι του. Δεν υπήρχε πλέον δυνατότητα θεραπείας με ανθρώπινη παρέμβαση έκτος από την εγχείρηση, την οποία και αποφάσισε με την προτροπή των πνευματικών αδελφών του.

Όμως, *«στο τέλος της εξαντλητικής υπομονής εμφανίζεται αισθητά η Χάρις του Θεού»*, έλεγε ο **Γέροντάς του Ιωσήφ.**

Τότε, ο γέρο-Θεοφύλακτος, ο συνασκητής του, είδε σε όραμα τον Άγιο Παντελεήμονα, τον έξαρχο των Αγίων Αναργύρων, και του είπε: «Να πεις στο καλογέρι να το αφήσει στην Παναγία και θα γίνει καλά». Ο **γερο-Θεοφύλακτος** είδε τον Άγιο Παντελεήμονα, όπως είναι στην εικόνα της Σκήτης του **Αγίου Παντελεήμονος.**

Και πίστεψε ο Γέροντας στον λόγο του γερο-Θεοφυλάκτου και άρχισε απ’ εκείνη την ήμερα μία θεαματική βελτίωση, μέχρι που έγινε τελείως καλά, δεν πονούσε καθόλου. Του έμεινε μόνο μία βραδυπεψία. Από τότε έως την κοίμησή του ο Γέροντας δεν ενοχλήθηκε πλέον από το στομάχι του.

Αργότερα ο ίδιος έγραφε: *«Είχον έλκος προκεχωρημένης μορφής και καμμία δίαιτα ούτε φάρμακόν μοι προσέφερε τίποτε. Μετά την αποχήν όλων των βλαπτόντων επί διετίαν και πλέον δεν υπήρχε άλλη λύσις από την εκτομήν [εγχείρηση]. Τότε επενέβη ο ένδοξος Μεγαλομάρτυς του Χριστού, ο συμπαθέστατος Παντελεήμων, και παρήγγειλε εις τον **Γέροντα Θεοφύλακτον** να μοι είπη επιτακτικώς να μη κάμω εγχείρησιν, άλλα να το αφήσω εις την πρόνοιαν της Παναγίας μας.*

Αμέσως εθεραπεύθην τελείως, διά να το διαπιστώσω δε και πρακτικώς επεσκέφθην τους θεράποντος ιατρούς μου, οι οποίοι εγνώριζον την ασθένειάν μου εις όλην της την έκτασιν διά να μοι είπωσι τώρα εις ποίαν κατάστασιν ευρίσκομαι. Μου έκαμαν ακτινοσκόπησιν και δεν εύρον απολύτως τίποτε, παρά μόνον μικράν ουλήν, παλαιάς επουλομωμένης πληγής».

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Εφραίμ Βατοπαιδινού, «Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός 1.7. 1921-1.7.2009», έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.

Πηγή: pemptousia.gr /Επιμέλεια Στέλιος Κούκος